

Persoonlijke aandacht en behandeling voor mens en dier, dat is wat je meteen voelt als je bij Dierenkliniek 't Spoor over de drempel stapt. In de afgelopen jaren, waarin de praktijk flink gegroeid is - vooral wat ruimte en locatie betreft - is dat onveranderlijk hetzelfde gebleven.

Door Marja Smeulders

Naast Harm, Monique en Danielle, de praktijkhoudende dierenartsen, zijn vooral Kelly Raaijmakers, Joyce van Gorp en Joyce Tra als paraveterinair daar verantwoordelijk voor. Als zij u met uw huisdier aan de balie vriendelijk te woord staan, voelt u zich altijd welkom en serieus genomen. En dat is slechts één onderdeel van de werkzaamheden die ze voor de dierenkliniek verrichten. Tijd voor een uitgebreid gesprek met de vraag: 'Hoe is het om paraveterinair te zijn en wat doet die nu eigenlijk?'

Kelly (26): "We hebben een baas die ons heel graag dingen leert, dus we mogen echt heel veel. Dat maakt het werk zo afwisselend en uitdagend. Het is niet alleen mensen welkom heten aan de balie. Het is veel meer dan dat." De dames vullen elkaar aan met werkzaamheden in willekeurige volgorde. "Laboratoriumwerk, assistentsprekuren, nagels knippen, verbanden wisselen, afvalconsulten, controles, baliewerk, telefoon, mensen adviseren over medicijngebruik voor hun huisdieren, assisteren bij operaties, advies over voeding, wassen, scheren en voorbereidende werkzaamheden voor de operatie, gebitsverzorging en natuurlijk ook heel, heel veel poetsen."

Een paraveterinair mag, in tegenstelling tot een dierenartsassistent, wel bepaalde handelingen uitvoeren zoals het toedienen van injecties of het onderzoeken van een dier. Diagnoses stellen echter niet, dat is voorbehouden aan de dierenarts. De opleiding tot paraveterinair zoals de dames deze gevolgd hebben, is een mbo-opleiding van vier jaar, afhankelijk van de vooropleiding. Naast de theorie op school is er altijd een praktijkstage.



Van links naar rechts:
Joyce Tra,
Joyce van Gorp,
Kelly Raaijmakers,
paraveterinair Dierenkliniek 't Spoor

Foto: Toby de Kort/De Kort Media

Kelly werkt al vanaf 2014 bij de dierenkliniek. "Eigenlijk zeg ik nooit dat ik naar mijn werk ga, maar naar mijn tweede familie. We kunnen het allemaal erg goed met elkaar vinden hier, dus het voelt niet als werk, maar echt als familie. Bovendien weet je natuurlijk als je zo nauw samenwerkt, ook privé veel van elkaar en dat maakt dat de band meer is dan alleen collega's." De andere dames stemmen knikkend in. Joyce(je) (28) - 'je' genoemd om het verschil tussen de beide Joycen aan te geven - is vanaf 2015 in dienst: "We hebben hier allemaal stage gelopen en zijn daarna mogen blijven. We hebben een fijne baas die ons veel laat doen om de gewenste ervaring op te doen. Er zit veel uitdaging in het werk en soms worden we echt wel in het diepe gegooid, maar juist dat maakt het spannend en afwisselend."

Joyce (23), vorig jaar toegevoegd aan het team, vult aan: "Iedereen doet hier wat hij leuk vindt en krijgt ook de mogelijkheid om te doen wat hij leuk vindt. Daarom is het werken hier zo fijn. En ja, we moeten echt allemaal poetsen, dat is het minste leuke, maar 't moet wel iedere dag opnieuw gebeuren."

Als paraveterinairs hebben de dames ieder een eigen aandachtsgebied. "Ik doe bijvoorbeeld de afvalconsulten omdat ik me erg interesseer voor voeding en vooral wat het met een dier kan doen. Daarvoor volg ik regelmatig nascholing om op de hoogte te blijven", aldus Kelly. "Daarnaast vind ik helpen bij de operaties het leukst om te doen."

Joyce-je heeft het gedrag als aandachtsgebied. "De afgelopen jaren heb ik me daarin verdiept en dat heeft echt mijn interesse. Een nascholing voor het gedrag bij katten heb ik al gevolgd. Het is fijn om mensen op dat gebied ook te kunnen adviseren. Daarnaast sta ik vaak achter de balie omdat vooral het contact met klanten mij goed ligt en ik dat het liefste doe."

Joyce vindt de voorbereidingen, het steriel maken en het helpen bij operaties het leukst om te doen. "Ik heb nog niet echt een aandachtsgebied, maar omdat ik hier pas sinds vorig jaar werk, krijg ik nog alle tijd om te kijken wat me het best bevalt. Poetsen moet, maar het is niet dat dat mijn aandachtsgebied gaat worden", zegt ze lachend.

Natuurlijk maken de dames ook minder leuke dingen mee in hun werk als paraveterinair. Joyce: "Als een dier dat geopereerd wordt bijvoorbeeld op de operatietafel overlijdt, is dat natuurlijk vooral voor de eigenaar zwaar. Maar ook wij zijn daar vaak in gedachten wel een tijdje mee bezig. We willen allemaal het beste voor de dieren en hun eigenaren, maar helaas kun je niet altijd iedereen helpen."

Wat dieren en hun eigenaren betreft, zijn de dames het roerend eens: "Mensen hebben veel over voor hun huisdier. Zoveel dat we ze ook wel eens moeten afremmen. Je kunt niet altijd tot het uiterste gaan om je dier te behouden en soms moet het advies zijn om het los te laten. Daarnaast blijkt gelukkig dat mensen onze adviezen en hulp zeker op prijs stellen. De hoeveelheid bloemen en chocolaatjes die hier binnen komen zijn ontelbaar en dat vinden we natuurlijk hartstikke fijn, maar eigenlijk hoeft het echt niet. We doen hier allemaal wat we graag doen en het allerleukst vinden, we vormen een fijn team met elkaar en de leuke contacten met mensen en hun huisdieren maken het voor ons extra gezellig."



Boxtelsebaan 15, Oisterwijk - **013 - 590 22 28** - info@dierenkliniektspoor.nl

www.dierenkliniektspoor.nl

Volg dierenkliniektSpoor op 